



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดำรงไว้ซึ่งเกียรติยศและศักดิ์ศรี สร้างความเลื่อมใสศรัทธา จนเป็นที่ยอมรับจากบุคคลทั่วไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

“สภาคณาจารย์และข้าราชการ” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

“บุคลากร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำและข้าราชการ

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตำแหน่งวิชาการและหมายความรวมถึง พนักงานข้าราชการตำแหน่งวิชาการ พนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งวิชาการ และอาจารย์ประจำตามสัญญา

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่ใช่ตำแหน่ง
วิชาการ และหมายความรวมถึงพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำ เจ้าหน้าที่ประจำ
ตามสัญญาไม่ว่าจะได้รับเงินค่าตอบแทนด้วยเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้มหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือ
คำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย

หมวด ๑

จรรยาบรรณบุคลากร

ข้อ ๖ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง มีดังนี้

(๑) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของ
มหาวิทยาลัย

(๒) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิ
ชอบ ในกรณีที่ วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๓) พึงพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรมรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและ
ทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๗ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน มีดังนี้

(๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม และปราศจากอคติ

(๒) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ซынหมั่นเพียรถูกต้อง
สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) พึงประพฤติตนเป็นคนตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อ
ทางราชการอย่างเต็มที่

(๔) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการและมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่าโดย
ระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๕) พึงละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่
หรือจากความไว้วางใจ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ เว้นแต่จะเปิดเผยตาม
หน้าที่และกฎหมายกำหนด

ข้อ ๘ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน มีดังนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ
รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่
เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๒) ผู้ใต้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เชื้ออาทร และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนบังคับบัญชาผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมมาภิบาลตามหลักพื้นฐานการบริหารบ้านเมืองที่ดี

(๔) ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนเองและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

(๕) ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน พึงละเว้นจากการนำผลงานผู้อื่นมาเป็นของตนเอง

ข้อ ๙ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม มีดังนี้

(๑) พึงให้บริการต่อผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาคโปร่งใส และเป็นธรรม

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้รับบริการด้วยความเชื่อเพื่อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน และปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) พึงละเว้นการเรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อการกระทำหรือไม่กระทำการใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

ข้อ ๑๐ บุคลากรต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบของตน และยังคงปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณขององค์กรวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกหรือสังกัด หากฝ่าฝืนให้ถือว่ากระทำผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒

จรรยาบรรณคณาจารย์ประจำ

ข้อ ๑๑ จรรยาบรรณของคณาจารย์ประจำ มีดังนี้

(๑) พึงปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านส่วนตัวและเรื่องการทำงาน

(๒) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

(๓) พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด

(๔) พึงปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตาช่วยเหลือโดยเสมอภาค และเป็นธรรม

- (๕) พึ่งชอบรมสั่งสอน ฝึกฝน เสริมสร้างความรู้ทักษะและเจตคติอันถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความรู้ความสามารถ และบริสุทธิ์ใจ
- (๖) พึ่งสร้างสรรค์และส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการพัฒนามหาวิทยาลัย
- (๗) พึ่งปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์
- (๘) พึ่งละเว้นการใช้อำนาจหน้าที่ที่ผิดทำนองคลองธรรม ครอบงำนักศึกษา
- (๙) พึ่งละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา หรือบุคลากรซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๑๐) พึ่งละเว้นการนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน
- (๑๑) พึ่งละเว้นการเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใดอันอยู่ในหน้าที่ของตน
- (๑๒) พึ่งละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา
- (๑๓) พึ่งละเว้นการสอน อบรมหรือชี้นำนักศึกษาเพื่อให้กระทำการสิ่งใดที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

การประพฤติผิดจรรยาบรรณ

- ข้อ ๑๒ การกระทำต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง
- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหรือบุคลากรที่มีคู่สมรสของตน
- (๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา หรือผู้รับบริการเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาและผู้รับบริการ
- (๕) การสอน อบรม หรืออบรมหรือชี้นำนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่สิ่งใดที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- ข้อ ๑๓ การประพฤติผิดตามจรรยาบรรณตามข้อ ๖(๒) ข้อ ๗(๑) ข้อ ๙(๓) และข้อ ๑๑(๖) ถือเป็นความผิดวินัยด้วย

ข้อ ๑๔ การประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๑๒ ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

หมวด ๔

องค์กรทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๕ ให้สภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นองค์กรดำเนินการ ควบคุม กำกับ ติดตามและ ประเมินผลจรรยาบรรณบุคลากร

ข้อ ๑๖ ให้สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาและเสนอแนะมหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีในการออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเกี่ยวกับจรรยาบรรณ
- (๒) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การปฏิบัติตามจรรยาบรรณให้บุคลากรทราบ
- (๓) ส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย
- (๔) ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชู หรือประกาศหรือเกียรติคุณ ผู้ที่ประพฤติตามจรรยาบรรณให้เป็นที่ประจักษ์
- (๕) เป็นหน่วยงานดำเนินการเกี่ยวกับจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย
- (๖) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดเกี่ยวกับจรรยาบรรณบุคลากรตามที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

กระบวนการดำเนินงานทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๗ การกล่าวหาบุคลากรผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้กล่าวหาทำเป็นหนังสือโดย ต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ของตนเองที่สามารถติดต่อได้ อีกทั้งต้องระบุฐานความผิดและรายละเอียด เกี่ยวกับการกระทำผิดหรือพยานหลักฐานเท่าที่สามารถทำได้พร้อมลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาส่งถึงสภา คณาจารย์และข้าราชการ

ผู้กล่าวหาอาจกล่าวหาด้วยวาจาต่อสภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก็ได้ แต่ต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ ในกรณีเช่นนี้ให้สภาคณาจารย์และข้าราชการมี หนังสือเรียกผู้กล่าวหาให้การและลงลายมือชื่อเป็นหนังสือ ตามรูปแบบที่กำหนดไว้

บัตรสนเท่ห์ที่ไม่ปรากฏผู้กล่าวหา ให้พิจารณาเฉพาะรายชื่อพยานหลักฐาน กรณีแวดล้อม ปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น

ข้อ ๑๘ เมื่อปรากฏว่ามีการกล่าวหาว่าบุคคลใดกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้สภาคณาจารย์ และข้าราชการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น หากเห็นว่ามิมูลให้ทำความเข้าใจเห็นเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสอบสวนความผิดจรรยาบรรณ” เพื่อสอบสวนความผิดตามข้อเสนอนេះของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยอธิการบดีหรือรองอธิการบดีผู้ได้รับมอบหมายคนหนึ่งเป็นประธาน คนบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานของบุคลากรที่ถูกกล่าวหาคนหนึ่งเป็นกรรมการ ผู้แทนจากสภาคณาจารย์และข้าราชการคนหนึ่งเป็นกรรมการ หัวหน้างานนิติการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการ และให้เลขานุการสภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานตามข้อบังคับนี้ให้สภาคณาจารย์และข้าราชการ หรือคณะกรรมการสอบสวนความผิดจรรยาบรรณมีอำนาจเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือเรียก หรือขอพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคลากรหรือบุคคลอื่นมาประกอบพิจารณาได้

ข้อ ๒๐ การสอบสวนและพิจารณาความผิดจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยการสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์มาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้อธิการบดีดำเนินการดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่งให้อธิการบดีกำหนดตามที่เห็นเหมาะสม

บุคลากรผู้ใดถูกสอบสวนหรือได้รับโทษทางวินัยหรือรับโทษตามกฎหมายอื่นมาแล้วหาตัดสิทธิการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ไม่

ข้อ ๒๒ บุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคลากรในมหาวิทยาลัยแต่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำการเข้าข่ายผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ ให้สภาคณาจารย์และข้าราชการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น แล้วรายงานให้อธิการบดีพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๓ การดำเนินการใด หากข้อบังคับนี้ไม่ได้กำหนดไว้ให้นำระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศ
ของมหาวิทยาลัยมาใช้โดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(รองศาสตราจารย์อานูร อังศรีคุณ)
ผู้อำนวยการสภามหาวิทยาลัย ปฏิบัติหน้าที่แทน
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม